

בס"ד ב' כסלו ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:41
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1133
 @ **"ברכת הלבנה"** ביום חמישי בערב.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפס"דין: "משא דבר"
 (מלאכי א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרשת תולדות

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בליווי
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 סגולה טובה להשתתף

מעיניי הפרשה:

- ← לַדַּת יַעֲקֹב וְעֵשָׂו.
- ← עֵשָׂו מוֹכֵר אֶת הַבְּכוֹרָה לַיַּעֲקֹב.
- ← רָעַב בְּאֶרֶץ, וַיִּצְחָק עֹבֵר לְגוֹר בְּגָר.
- ← יַצְחָק כּוֹרֵת בְּרִית עִם אַבְיִמֶלֶךְ.
- ← רִיב רוּעֵי יַצְחָק וְאַבְיִמֶלֶךְ עַל הַבְּאֵרוֹת.
- ← יַצְחָק מוֹדְדָן וְעֵינָיו כְּהוֹת, שׁוֹלַח אֶת עֵשָׂו שְׂבִיבָא לֹא צֵיִד מְדִי לְבָרְכוֹ אַחַר כֵּן.
- ← רְבִיקָה עוֹזֶרֶת לַיַּעֲקֹב לְזִכּוֹת בְּבָרְכָה.
- ← עֵשָׂו מְגַלֵּה שֶׁיַּצְחָק "הַתְּבַלְבֵּל" וַיִּבְרַךְ אֶת יַעֲקֹב, וּמְחַלֵּט לְהַרְגֵּ אֶת יַעֲקֹב.

"וַיַּעֲתֵר יַצְחָק לֵה' לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הִיא"
 "מי הגיד לו שהייתה אשתו עקרה, ואולי שהוא העקר, והיה לו להתפלל על עצמו!"
 ה' אמר לאברהם אביו 'כי ביצחק יקרא לך זרע... גזר אומר בליבו שאשתו הייתה עקרה, שאולי רוצה ה' שהוא יוליד בנים מאשה אחרת, לא מרבקה, ולכן ויעתר... לנוכח אשתו". מסקנה ברורה. (אברבנל)

"וַיִּבְרַכְהוּ ד' וַיִּגְדַּל הָאִישׁ..." (כו"ב)
 אצל העשירים, ככל שגדלה העשירות, כן הולך וקטן **"האיש"** דהיינו הנקודה האנושית שבהם, ואילו אצל יצחק ככל שגדלה העשירות כן גדל האיש. (באר יצחק)

"וילכו מאתו בשלום" (כו, לא)
 ומדוע אמר להם בשלום, והרי רק למתים אומרים בשלום, ולחיים צריכים לומר בשלום?! עונה המדרש "לקח טוב", שיצחק ענה להם כטיפשותם. הם אמרו "ונשלחך בשלום" והוא אמר להם גם "בשלום".

"ויתלכש את יעקב בנה הקטן" (כ"ז - ט"ו)
 מדוע יעקב לא לבש את הבגדים לבד? אומר ה"כתב והקבלה", כל ענין הרמאות היתה ליעקב לזרא, שלא לרצונו, כי היה אנוס לכבד את אמו, ולכן כתוב "ותתן את המטעמים ביד יעקב בנה", כי יעקב מצד עצמו לא היה מתעורר לקחת אותם, כי כל מה שעשתה לא היתה לרוחו, לכן התאמצה רבקה הלבישה אותו ונתנה לו.

"ויקה את מהילת בת ישמעאל בן אברהם"
 הגמ' דורשת על המילה "מהילת", וכי מחלת שמה? והלא בשמת שמה, אלא מלמד שנמחלו לו כל עוונותיו.
מכאן לומדים שחנת ביום חתונתו נמחלים כל עוונותיו.

פינת הניבים והפתגמים

טָמֵן ראשו בחול = התעלם מן המציאות החמוּרָה.
 זו התנהגותו של היען הטומן ראשו בחול, וסבור הוא שאין רואים אותו.

דוגמה: למרות אזהרותי מפני סכנת כְּשָׁלוֹן במכתבן הבגרות בלשון הַעֲדִיף הַתְּלַמִּיד לְטָמוֹן ראשו בחול וּלְזַלְזַל בְּלִמּוּדָיִם. (ניבונכו)

הסירו מכתב מיד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות בורר בשבת

קילוף פרי או ביצה בשבת - מקלף בשבת

מלאכת "בורר" אסורה בשבת. אין היתר לברור בשבת, אלא בשלשה תנאים:

- שיברור בידו ולא על ידי כלי (כגון מסננת).
 - שיברור את האוכל מן הפסולת ולא להיפך.
 - שיברור על מנת לאכול לאתרו (מיד, ולא לאחר זמן).
- וכן פסק הרמ"א בשלחן ערוך (סוף סימן שכא), שמוותר לקלף מפריד שום או בצל, אף על פי שעל ידי הקילוף הוא מפריד את הפסולת מן האוכל, מכל מקום אין איסור בדבר, הואיל ואין זו "דרך ברירה", אלא "דרך אכילה". אולם אין להקל אפילו לקלף שום או בצל, אלא כשעושה כן על מנת לאכול "לאלתרו", כלומר, מיד אחרי שמקלף את השום, אוכל ממנו, וכגון אשה המקלפת שום, וחוטכת ומערבת אותו בסלט, ומיד יושבים לסעודה לאוכלו, שמוותר לעשות כן. אבל לקלף שום על מנת להשתמש בו לאחר יותר מחצי שעה, אין להקל.

ומכלל הדבר אנו למדים לענין קילוף ביצים בשבת, שאף שאין איסור בדבר, שהרי זה כקולף פרי מקליפתו, מכל מקום אסור לעשות כן אלא אם מתכוונים לאכול את הביצים מיד, אבל אם מקלפים על מנת שיאכלו מהם לאחר חצי שעה או יותר, אין לעשות כן בשבת.

ופרי שהקליפה דבוקה אליו בחוזקה, והיא ראויה למאכל, כמו תפוח, מותר לקולפו בשבת, אפילו על מנת לאכול לאחר זמן מרובה, שהואיל והקליפה דבוקה בחוזקה, הרי זה כחותך פרי לשניים, ולא שייך לקרותו "בורר".

והורה מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שמוותר לקלף תפוח אפילו באמצעות "מקלף", וכן כל פרי או ירק שהקליפה שלו ראויה למאכל, כגון מלפפון וכדומה, מותר לקולפו בשבת באמצעות מקלף.

הפרדת עצמות הדגים בשבת

לכאורה, הפרדת העצמות היא בכלל ברירת "פסולת מתוך אוכל", האסורה בשבת.

מרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל האריך בענין זה בתשובה שנדפסה לפני כחמישים שנה בירחון "קול סיני", והביא כמה וכמה טעמים להקל בזה.

הטעם הראשון, לפי שהעצמות מחוברות ודבוקות לדג, ובדבר מחובר לא שייך איסור ברירה, כמו שכתבנו לענין קילוף תפוחים בשבת, שמוותר לעשות כן אפילו על ידי מקלף, הואיל ואין זה בכלל "בורר", אלא דומה הדבר לחיתוך הפרי לשניים.

ואם כן נראה שהוא הדין לגבי עצמות הדגים, שהואיל והם דבוקים לדג, הפרדתם אינה בכלל ברירה בשבת.

ולכן להלכה, מותר להפריד בשבת את השידרה עם כל העצמות מן הדג, ואחר כך לאכול. אולם אם כבר הוצאו העצמות מן הדג, והם מונחות בצלחת עם חתיכות הדג, אסור להוציאם מן הצלחת לגמרי, הואיל ובכך הוא בורר פסולת ממש מן האוכל, שאין העצמות מחוברות עוד לדג, ולכן לא שייך הטעם העיקרי שכתבנו להקל בזה. אלא יניחם בצד הצלחת ויאכל כדרכו.

מכל מלמד השכלתי

ההבדל בין עשיו הרשע לדוד המלך

"ויבא עשיו מן השדה והוא עיִיף"

מביאה הגמרא (בבא בתרא דף טז עמוד ב) קוויים לגנותו של עשיו:

"אמר רבי יוחנן, חמש עבירות עבר אותו רשע באותו היום:

- בא על נערה מאורסה.
- הרג את הנפש.
- כפר בעיקר.
- כפר בתחיית המתים.
- שט את הבכורה.

בא על נערה מאורסה - כתוב כאן: "ויבא עשו מן השדה" כתוב שם (דברים כ"ב): "כי בשדה מצאה".

הרג את הנפש - כתוב כאן: "עיִיף, וכתוב שם (ירמיהו ד'): "אוי נא לי כי עיפה נפשי להורגים".

כפר בעיקר - כתוב כאן: "למה זה לי", וכתוב שם (שמות ט"ו): "זה אלי ואנוהו".

כפר בתחיית המתים - שכתוב, "הנה אנכי הולך למות".

שט את הבכורה - שכתוב: "ויבז עשו את הבכורה".

נביא מעשה שהיה:

מסופר על מלך גוי שהיה יושב תדיר עם רב היהודים במדינתו. והנה יום אחד כשהם יושבים לדבר שאל המלך את הרב: נאמר בתורה שלכם: "ויבא עשיו מן השדה והוא עיִיף"

ואומרים חכמי היהודים "חמש עבירות עבר באותו היום", ואילו אצל דוד שהרג את אוריה כתוב: "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה" (שבת נו.ו). האין זה משוא פנים של החכמים?!

חיכה הרב לשעת הכושר על מנת להשיב למלך על שאלתו. הגיע זמן הארוחה, שניהם יצאו לטיול ידיהם, וכשהגיע תורו של מלך לטיול ידיים לסעודה, ניצל הרב את ההזדמנות ו"העלים" למלך את הטבעת.

לאחר שראה המלך שטבעתו נגנבה אמר לשומרים להלקות את העבד הכושי שנטל לו ידיים...

הרב חייך. לאחר שהוציאו את כל האנשים אמר הרב למלך "למה חשדת בו ולא בי?!"

השיב המלך בפליאה: "האיך אוכל! והלא אתה רב צדיק - לא תעשה דבר כזה... אבל הוא רשע מרושע!!!!"

לתשובה זו בדיוק חיכה הרב ואמר למלך: "כן היא התשובה. דוד היה צדיק ולכן לא חשדהו שעשה עוון ואילו עשיו רשע ובוודאי שאם אמר שיהרוג את יעקב כנראה יכול הוא ומסוגל לעוד הרבה עבירות אחרות..."

ותוך כדי דיבור הושיט למלך את טבעתו...

בזכות כיבוד הורים

מידי חודש בחודשו, נראו בשערי בית החולים אב ובנו, כשהבן צועד במסירות לצד אביו ותומך בו, בדרכו לביקורת החודשית אצל הרופא.

היה זה רק קצה הקרחון של מסירות הענק של הבן לטובת אביו, שהיה חולה דיאליזה המטופל בטיפולים קשים ומייסרים. האב, הלא הוא הרה"ג רבי אברהם ישראל הרש"ר זצ"ל, והבן הוא יבלחט"א הרה"ג רבי משה שליט"א, אשר ממנו שמענו את הסיפור.

באחד הימים חש הבן רבי משה נפיחות קלה בעינו. הוא מיהר לרופא, אשר פסק מיד כי מדובר ב'שעורה', והורה לו ליטול תרופה מתאימה. רבי משה עשה כדבריו, אולם לא רק שהנפיחות לא נעלמה, אלא היא הלכה והתגברה, ועימה הכאבים הנלווים לה. כעבור יומיים בלבד חש כאב נורא מפלח את עינו, הוא מתקשה לראות באותה עין, המנופחת כמו כדור...

רבי משה מחשב צעדיו לשוב אל הרופא, אולם הוא מביט ביומנו האישי ורואה כי היום הוא יום הביקור החודשי אצל הפרופסור המטפל באביו. במחשבה ראשונה הרהר, כי אמנם מדי חודש בחודשו הוא מקפיד להתלוות לביקור הזה, להיות לאביו לחברה נעימה ולשרתו נאמנה בדרך לביקור וממנו, אולם הפעם, הרי הוא בעצמו נזקק ללכת לרופא, אז הביקור של אביו יידחה או שיימצא פיתרון אחר... הוא כבר כמעט החליט לעשות כך, ואז החליט אחרת.

לא! אבא יותר חשוב. הנפיחות בעין אמנם כואבת, אפילו כואבת מאוד, אבל קשה להאמין שמשוה נורא יקרה אם היא תמתין כמה שעות. מנגד, הוא יודע שאביו נהנה הרבה יותר כשהוא זה שמתלווה אליו לביקור החודשי, והוא לא חפץ לוותר על הזכות לשרת את אביו נאמנה גם בחודש הזה. לפיכך, גמר אומר כי הכאבים שלו ימתינו קמעא, ויצא לבית אביו - על מנת לקחתו לבית החולים לביקורת החודשית. עודו ממתין בבית החולים, והנה הוא נפגש באנשי הצוות - המכירים אותו מביקורים קודמים - וכאשר ראוהו הם מיד נזעקו לנוכח הנפיחות בעינו, הניכרת היטב ומעוררת דאגה. רבי משה מרגיע כי היה אצל הרופא אשר פסק שמדובר ב'שעורה', ואמנם כבר יומיים חלפו ודבר לא השתנה - ולפיכך הוא מתעתד לשוב אל אותו רופא. ובינתיים, קודם כל הוא מבקש לטפל באביו טיפול מיטבי, כי אביו קודם לו...

כמה דקות חולפות, ובפרוודניו עבר מנהל מערך הנפרולוגיה, מומחה לרפואה פנימית, הפרופסור בניה רוזן הי"ו. הוא מביט באיש הממתין ובעינו הנפוחה, ומזנק כנשוך נחש: 'עזוב הכל. רוץ מיד למיון!!'. רבי משה מתקשה לקבל את הגזירה, הן הוא עם אביו הממתין לביקורת החודשית! אולם הפרופסור מתעקש: 'אתה אומר שזה 'שעורה', ואני אומר לך שתרוץ הרגע למיון, ותן להם את המכתב שאני כותב לך עכשיו. אתה חייב להיכנס לטיפול דחוף, יש לך הרפס בעין שאם לא יטופל מיידית - עלול לגרום לעיוורון בעין!'. לאחר שאמר את דברו, מיהר הפרופסור לכתוב בכתב ידו, הפניה, והוסיף את המילה 'דחוף' פעמיים, ושלח את רבי משה מיד אל חדר המיון...

רבי משה רק ויודא שמנהל המחלקה מינה אנשים מתאימים לשמור על אביו בזמן שלא יהיה עימו,

ומיהר לעשות כדבר הפרופסור. הוא הגיע לחדר המיון, ואכן - התברר שמדובר בהרפס מסוכן, אשר אם לא היה מטופל מיד - בתוך כמה שעות היה עלול לעוור את העין לעולם! - והודות לאבחנה המדוייקת של הפרופסור והיותו בתוככי בית החולים - ניצלה עינו מעיוורון!

אם נתסכל על הדברים אחרת, הלך הוא מדהים, הרי רבי משה תכנן בכלל לחזור לרופא המשפחה, אשר ספק אם היה מאבחן את ההרפס הזה כיאות, וספק מתי היה מגיע אליו לאחר הבדיקות של אביו, ומה היה מצבה של העין עד שיגיע אליו, ובוודאי לא היה מצליח לזרז את הטיפול בחדר המיון כמו הפרופסור המכובד!

כלומר, בגלל מה ניצלה העין? דוקא בגלל שרבי משה בחר לוותר על נוחיותו האישית והטיפול בעינו הנפוחה והכואבת, לטובת ליווי אביו: הואיל וליווה את אביו לבית החולים, למרות שסבור היה שבגין זאת יאלץ לסבול כאבים עוד זמן מה - דווקא זה מה שהציל את עינו, והביא אותו לטיפול הרפואי הנכון ביותר במהירות שיא!

סיפור נפלא זה, אשר קיבלנו מגיבורו - רבי משה הרש"ר שליט"א, יש בו כדי להאיר וללמד: פעמים רבות נראה שהאדם מוותר על נוחיותו האישית, על שעות הפנאי שלו, או על דברים שרצה לעשות - לטובת כיבוד הורים.

גם אם הדבר לא היה מניב תוצאות כה ברוכות - עדיין היינו מחויבים לכבד הורים עם כל הלב. על אחת כמה וכמה, כאשר אנו יודעים שברכת שמים ניתנת למכבדי הורים, כאשר חז"ל מגלים לנו כי השפע שלנו מותנה בקשר וחיבור הדוקים עם כיבוד ההורים.

כאשר אנו עשויים לראות עין בעין כי כיבוד הורים - גם כשקשה - עשוי להציל אותנו ולהרבות את האור בחיינו, כמה גדולה החובה והזכות לעשות הכל כדי לכבד הורים כראוי! ככל שנכבד את הורינו בכל לב, נעשה הכל כדי להקל עליהם ולעזור להם, נתקשר בכל הזדמנות ונבקר בכל עת, נשתדל לשמח את ליבם ולתת להם תחושה טובה - כך נזכה שבורא עולם יאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים, ונזכה להבטחת הבורא יתברך 'למען יאריכון ימך' - בחיים טובים ומאושרים, מלאי שפע ושמחה!

גם בפרשת השבוע שלנו אנו רואים זאת: יצחק אבינו קורא לעשו, ומבקש ממנו להגיש לפניו סעודה. רבקה אימנו ממחרת לקרוא ליעקב, ומצווה עליו לסייע לה להכין סעודה ולהקדים את עשו.

יעקב אבינו מצייט לאמו - וזוכה בברכה האלוקית ויתן לך האלוקים מטל השמים' - אשר ממנה כולנו יונקים שפע עד היום הזה, ואף עשו - למרות רשעותו - חז"ל מגלים כי כל מה שזכה בו, היה בזכות שכיבד את אביו.

כלומר שמקורות השפע הן של יעקב אבינו וצאצאיו, והן של עשו וצאצאיו, שניהם נובעים מאותו מקום - מכיבוד הורים מופתי.

יעקב אבינו זכה בכך והואיל וכיבד את אמו וצייט לה למרות שהדבר היה קשה בעיניו, ועשו זכה בכל מה שזכה והואיל וכיבד את אביו, למרות שהוא עצמו היה רשע מוחלט.

"ויעקב איש הם יושב אהלים"

האם תמימות היא מעלה גדולה או חיסרון ?

מבאר רש"י: "מי שאינו חריף לרמות קרוי תם" ומבאר הרבי מלובלין: מי שאינו יודע כיצד מרמים קרוי "תם", אך מי שיודע כיצד מרמים ואינו מרמה, קרוי: "איש תם". יעקב ידע לרמות, שהרי בבית לבן נהג מנהג רמאות בבחינת "אחיו אני ברמאות", אלא שידע ולא רימה, ומשום כך נקרא: "איש תם". השל"ה הקדוש למד מפסוק זה: כי התמימות מידה נעלה ביותר, כי מכל המעלות הטובות שבוודאי היו בעקב אבינו, ראתה התורה לכתוב בשבחו זה "איש תם", משמע שאין לך גדולה מן התמימות!

לדברי רב שעדיה גאון, עיסוקו של יעקב היה הלימוד התורני והפילוסופי. הוא היה איש ששילב בתוכו מדע ותורה גם יחד.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק"

התנאים שיש לקיים בחינוך הילדים

כתיב (בראשית כ"ה י"ט) "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק". הקשו המפרשים, דבכל מקום שנאמר **ואלה**, מוסיף על ענין ראשון, וכי מה יש להוסיף בענייננו? אפשר לומר, דכך הוא פירושו, ואלה תולדות, אם רוצה האדם שתולדותיו יהיו מוסיפים על ענין ראשון, כלומר, שילכו בדרכיו, צריך שני תנאים לדבר. א. יצחק בן אברהם = שהבן יידע חשיבות אביו, וירצה להדמות לו.

ב. אברהם הוליד את יצחק = שהאב יידע, כי הוא הוא אביו, ושצריך לקרבו, לחנכו, ולחממו ולא לסמוך על חינוך של מחנכים אחרים בלבד.

וזהו **"ואלה"**, שמוסיף על ענין ראשון, שכך יהיה מוסיף שגם תולדותיו יהיו כמוהו, ושיהיו תולדותיהם כיוצא בהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והלכה

אליעזר ואביר יחזקאל בזכות תרומתם שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ובריאות טובה הם ויוני ביתם וזיווג לילדיהם וחזרה בתשובה לבשן בן אליעזר

פרכה והלכה

מזל טוב ואיחולים לבבנים יתיב וסימה טסה הי"ן רותץ וזייה מליחי הי"ן לנישואי יגל עם שקד הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו לזרע קודש בר-קיימא במהרה

פרכה והלכה

לזכריה ורינה יעיש יזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלוה. ויבורכו מפי עליון יתגשמו משאלותם לטובה ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לאילן, טליה ואודיה

כל הישועות והברכות

לפינה אדרי וכל משפחתה שתראה לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדה שתתברך ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו משאלותיה לטובה ולרפואת אליהו בן-אבו בן מרים וברכה והצלחה לכל משפחת בן-אבו

כל הישועות והברכות

לשישישה ז' שתראה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וננייה ותרונה מכלים לטובה

פרכה והלכה

למרחיבי ורינה לכה"י בזכות תרומתם שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ובריאות טובה לשנים רבות וטובות ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה

למוריה שלוו' בת דינה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותזכה עוד השנה לזיווג הגון משורשי שנתמה הטוהרה מתוך בריאות, אושר ולשנים רבות טובות ועימות

פרכה והלכה

פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלוה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה שיראו נחת זרע קודש בר-קיימא עוד השנה לאיציק ומיתר ישראלי

פרכה והלכה

מזל טוב ואיחולים לבבנים ישראל וניקה בן-אבו הי"ן יוסף ואורה ביסקילה הי"ן לנישואי דוראל עם די"אכ' הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו לזרע קודש בר-קיימא במהרה

תפילת ערבית בבית הספר "סיני" ברח' הגלבוע בשעה 19:45 תפילת ערבית בבית הכנסת "אוהל אברהם ומשכן שמוען" רח' התבור בשעה 19:00

רפואה שלימה רינה רימונדה בת דינה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושסי"ה גידיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

פרכה והלכה לביטחון ולחיים ליהודים והיהודים ישיעה להולדת הבד"ה הי"ן יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ואלה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ר' דוד וחביבה כהן ר' דוד וסמין ישעיה שירון נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה לכל הקהילה ולמשפחות היקרות בשעה טובה נפתחה ספרייה תורנית בסינתא דשמית במרכז הקהילתי "מרגלית" רח' הנופר 31 יבנה. ימים א,ב,ד, בשעות 16:00-19:00

לע"י הצנועה והענוה שרה נג' אחי בת שמה ז"ל הי' כסלו פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה שרה נג' אחי בת חוה וניסימי ז"ל הי' כסלו פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה שרה נג' אחי בת חוה וניסימי ז"ל הי' כסלו פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה נעימה שלום-זה בת מרים ופנחס ז"ל הי' כסלו פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :</p> <p>שלמה לארי בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ן שבת מוסאי בן נהיית הי"ן שמעון בר-יוחאי בן עדי הי"ן אייר חיים בן דליה הי"ן אסתר אהרונ' בן גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמה מנב"ת</p>	
<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל דינאל זואלי בן רינה ז"ל ריאובן לוי בן טרנג'ה ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל פרחא אסדגי בת סולטנה ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור מרדכי יוס-טוב בן טאוס ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אורן בת חנוה ושושן ז"ל אסתייה כוכבה נמר בת מרים ושמואל ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל מיסל דוד בת פרחא ז"ל</p>
<p>מרדכי מוסאי בן שרה ז"ל וליבה ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור</p>